

Sygn. akt V CSK 345/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku I. W. i J. W.

przy uczestnictwie T. S.A. w K.

o ustanowienie służebności przesyłu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 grudnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców

od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 20 lutego 2015 r., sygn. akt II Ca 1882/14,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. zasądza solidarnie od wnioskodawcy na rzecz T. S.A.
kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 20 lutego 2015 r. Skarżący powołali się na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych, związanych z koniecznością ustalenia początkowej daty biegu terminu zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu, zwłaszcza zaś odpowiedzią na pytanie, czy termin ten może rozpocząć bieg przed dniem wydania orzeczeń Sądu Najwyższego stwierdzających możliwość nabycia tej służebności przez zasiedzenie.

W judykaturze Sądu Najwyższego wskazano, że przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Zagadnienia prawne wskazane przez skarżących nie odpowiadają tej definicji. Problem obliczania biegu terminu zasiedzenia służebności przesyłu oraz służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu stanowił przedmiot uwag Sądu Najwyższego w uchwale z dnia 22 maja 2013 r., III CZP

18/13 (OSNC 2013, nr 12, poz. 139). Z orzeczenia tego jednoznacznie wynika możliwość uwzględnienia pełnego okresu posiadania służebności w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu przy orzekaniu w przedmiocie zasiedzenia. W konsekwencji, nie można twierdzić, by problem ten stanowił kwestię nową i precedensową, odpowiadając tym samym pojęciu istotnego zagadnienia prawnego w opisanym wyżej rozumieniu.

Należy także zauważyć, że omawiana skarga kasacyjna stanowi kolejną skargę wnoszoną do Sądu Najwyższego przez tego samego pełnomocnika, o tej samej treści, co wcześniejsze skargi. Mimo odmowy przyjęcia do rozpoznania wcześniejszych skarg, pełnomocnik kontynuuje wnoszenie środków zaskarżenia o tej samej treści, konsekwentnie ignorujących dotychczasowe orzecznictwo Sądu Najwyższego, które wskazywane było w uzasadnieniach wcześniej wydanych postanowień o odmowie przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 3, art. 520 § 3, art. 99 i art. 108 § 1 w zw. z art. 13 § 2, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.